

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce RNDr. M. S., CSc., bytem K. V., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25 (dále jen ČSSZ), 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 30.8.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.4.2011 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 3.10.2011 prostřednictvím žalované se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1.7.2011, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.4.2011 č.j. X, jímž zrušila rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.5.2000 č.j. X a obnovila řízení ve smyslu § 64 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím žalované zejména proto, že je opět nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když se neustále opírá o neexistující tvrzení o ukončení jeho pracovního poměru u firmy S-tech Bratislava, navíc je i nepřezkoumatelné v důsledku nesrozumitelnosti a logicky si protiřečících výroků ohledně údajné smlouvy o dílo (*smlouvy o dílo se vždy podepisují na konkrétní částku odměny, takže kdyby ji tehdy podepsal, musel by zákonitě dostat za uvedenou dobu smluvní část finančních prostředků a v případě nevyplacení by to již dávno uváděl ve svých odvoláních*) a dosud ČSSZ nevysvětlila, proč se výplata invalidního důchodu zastavuje právě na období od 12.10.1999 do 11.6.2000, tedy opět se neřídila výtkami uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Plzni 16 Cad 113/2008-38. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož ČSSZ nemá věrohodný důkazní materiál pro zastavení výplaty jeho důchodu od 12.10.1999 do 11.6.2000 a navrhl soudu požadovat na ČSSZ navrácení částky odebraného důchodu za osm měsíců; rovněž navrhl požádat o pomoc Interpol nebo mezinárodní soud, jelikož zfalšovaná data, o která se

ČSSZ neprávem opírá, byla vyfabrikována organizovaným zločinem na území cizího státu, a v rámci České republiky je není možné přezkoumat.

Při zaslání žaloby zdejšímu soudu *žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 29.9.2011* mimo jiné popsala dosavadní průběh dlouholetého sporu, jehož předmětem je posouzení otázky, zda v době od 1.8. do 31.12.1998 měl žalobce příjem z výdělečné činnosti ve smyslu § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve znění účinném do 31.1.2006, tj. příjem z výdělečné činnosti, který se považuje za vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zákona č. 589/1992 Sb. Prokázání této skutečnosti je rozhodující pro posouzení nároku na výplatu částečného invalidního důchodu v následujícím kalendářním roce 1999 dle § 46 a § 47 zákona ve znění účinném do 31.1.2006. Dále bylo uvedeno, že rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24.11.2009 č.j. 16 Cad113/2008 byl realizován *rozhodnutím ze dne 27. 4. 2011*, č.j. X, v jehož výroku bylo nedopatřením Chybně uvedeno, že "řízení se obnovuje", a zároveň byla vynechána část týkající se meritorního rozhodnutí ve věci. Napadeným *rozhodnutím ze dne 1.7.2011*, č.j. X, bylo toto rozhodnutí potvrzeno, neboť nebylo zjištěno, že by věcné posouzení důchodové záležitosti žalobce bylo v rozporu s právními předpisy. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, žalovaná při posuzování nároku žalobce na výplatu částečného invalidního důchodu v období od 12.10.1999 do 11.6.2000 vycházela ze skutečností jí zjištěných v průběhu správního řízení a byly doloženy listinami nacházejícími se v dávkovém spise. Závěrem žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Z obsahu dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejím vyjádření odpovídají obsahu spisu.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. V § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je stanoveno: je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 1.7. 2011 č.j. X*. Soud přezkoumal obsah tohoto napadeného rozhodnutí, ale i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.4.2011 a dospěl k závěru i *s přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6* zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád** (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení

otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením v podkladu rozhodnutí), že výrok prvostupňového rozhodnutí žalované ze dne 27.4.2011 je naprosto nesrozumitelný a neodpovídá obsahu dávkového spisu, jelikož o návrhu žalobce na obnovu řízení ze dne 8.1.2002 již pravomocně rozhodla žalovaná dne 14.5.2002, tudíž nemůže znovu rozhodnout o stejné věci. Rovněž odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.4.2011 je částečně nesrozumitelné, když dle žalované žalobce „ve svém prohlášení ze dne 1.3.1999 uvedl nepravdivé údaje a k prokázání jeho příjmu došlo až dne 28.10.1998“, což je časově naprosto nelogické – stačilo přitom pouze napsat, že potvrzení firmy S-Tech Bratislava datované 28.10.1998 bylo doručeno žalované dne 2.11.1999, z čehož je zřejmé, že se jedná o písarskou chybu. Kupodivu však bez ohledu na rozhodné skutečnosti žalovaná po podání námitek žalobce ze dne 9.5.2011 proti rozhodnutí ze dne 27.4.2011 jeho námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 27.4.2011 potvrdila, aniž by se s nimi plně vypořádala a ještě navíc pouze přepsala z uvedeného rozhodnutí předposlední odstavec odůvodnění výše citovaný týkající se potvrzení firmy S-Tech Bratislava datované 28.10.1998 a založení v dávkovém spisu, aniž upřesnila, že bylo doručeno žalované dne 2.11.1999. Žalovaná v řízení o námitkách vůbec nezohlednila rozhodnou skutečnost vyplývající z obsahu dávkového spisu, že totiž o návrhu žalobce na obnovu řízení ze dne 8.1.2002 již pravomocně rozhodla dne 14.5.2002, ale dosud nebylo toto řízení ukončeno rozhodnutím ve věci samé, přičemž není ani zjistitelný důvod zastavení výplaty částečného invalidního žalobci od 12.10.1999 do 11.6.2000, tedy pouze na 8 měsíců, ač z tehdy platného znění § 47 zákona vyplývalo zastavení výplaty tohoto důchodu minimálně na 12 měsíců, jelikož poživatel částečného invalidního důchodu byl povinen do 10. dubna kalendářního roku předložit plátcí tohoto důchodu doklady o svých příjmech (*od 1.2.2006 byl § 46-48 zákona zrušen*).

Zamítnutím námitek a potvrzením rozhodnutí ze dne 27.4.2011 místo toho, aby naopak toto rozhodnutí zrušila, žalovaná stejnými nedostatky zatížila i žalobou napadené rozhodnutí ze dne 1.7.2011. Dále pak v odůvodnění se navíc dopustila minimálně písarské chyby, kdy ve výčtu rozhodnutí vydaných od 30.8.1999 ve čtvrtém celém odstavci na druhé straně uvedla, že rozhodnutím ze dne 10.5.2010 bylo změněno rozhodnutí ze dne 11.11.1999, jímž byla žalobci zastavena výplata částečného invalidního důchodu od 12.10.1999.

Soud rovněž nepřehlédl, že rozhodnutím ze dne 27.4.2011 žalovaná realizovala rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24.11.2009 č.j. 16 Cad 113/2008-38 (*tento spis byl v této věci připojen*), avšak není vůbec patrný důvod vydání rozhodnutí až uvedeného data, když právní moci rozsudek nabyl dne 11.12.2009, ale je nutno konstatovat, že tehdy vyřizující soudkyně JUDr. Olga Charvátová žalovanou nezavázala, jak má ve věci dále postupovat, pouze vyjádřila právní názor, že žalovaná opět napadené rozhodnutí zatížila vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů.

Dle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 není-li v odstavcích 1 až 6 a 9 stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách, na rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, správní řád, s tím, že § 90 odst. 1 písm. b), § 90 odst. 3 a § 90 odst. 6 věta druhá správního řádu se nepoužijí, a po dobu, po kterou probíhá přezkumné řízení soudní, lhůty uvedené v § 97 odst. 2 a § 100 odst. 2 správního řádu neplynou a přezkumné řízení ani obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách nelze zahájit, popřípadě v nich pokračovat.

Soud rovněž nemohl přehlédnout, že v této věci nebyla naplněna zásada, že žalovaná se v odůvodnění rozhodnutí o námitkách musí vypořádat se všemi uvedenými důvody a uvést, o které právní předpisy a jejich ustanovení se při rozhodování opírá a jakými úvahami se při jejich použití řídila; pokud tak neučiní, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), odst. 3 s.ř.s.).

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil Nejvyšší správní soud se sídlem v Brně (dále jen *NSS*) také v rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

S ohledem na § 88 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 je smyslem námitkového řízení přezkoumat rozhodnutí správního orgánu tak, aby na konkrétní nesouhlas a námitky účastníka řízení byla dána zcela přesvědčivá, srozumitelná a jasná odpověď formou správního aktu a vyjasnění toho, jakým způsobem k předmětnému rozhodnutí správní orgán dospěl, což v dané věci však není. Pokud účastník řízení, tj. žalobce, nezjistí z rozhodnutí jeho důvody, nemůže se proti němu účinně bránit a celé další řízení - správní i následné soudní - po podání žaloby pak postrádá svůj primární význam.

Procesněprávní úprava účinná od 1.1.2010 nepochybně klade na žalovanou jako na správní orgán rozhodující o opravném prostředku kvalitativně úplně jiné požadavky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách, než jaké byly dosud kladeny na její rozhodnutí, pokud rozhodovala pouze v jednom stupni. Záleží tudíž pouze na žalované, aby těmto nově na ni kladeným požadavkům dostála i přes veškeré event. těžkosti, které však nikdy nemohou jít k tíži účastníka řízení či vést k poškození jeho práv.

Soudu nezbylo s ohledem na shora uvedené než rozhodnout bez jednání rozsudkem o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 1.7.2011 i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 27.4.2011 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení (výrok *I. rozsudku*), neboť rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), když nepřezkoumatelnost, která je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí zjišťuje soud ex offo. K učinění takového závěru není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002 publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004). *V této věci však žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v podané žalobě, soud se zaměřil pouze na důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje a další žalobní námitky již nepřezkoumával v souladu s judikaturou NSS (rozsudek ze dne 8. 3. 2005, č.j. 3 As 6/2004-105).*

Žalovaná tedy v této věci **vydá nové rozhodnutí**, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 70/2011 ze dne 31.10.2012, jehož výrok i odůvodnění, jak soud opakovaně doufá, snad již bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu s přihlédnutím k tomu, že § 64 (*obnova řízení*) zákona č. 71/1967 Sb., správní řád je od 1.1.2006 nahrazen § 100 a § 102 odst. 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a rovněž i s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. Žalovaná tudíž s ohledem na skutečnost,

že o návrhu žalobce na obnovu řízení ze dne 8.1.2002 již pravomocně rozhodla dne 14.5.2002, vydá rozhodnutí *o zastavení výplaty částečného invalidního důchodu žalobci v roce 1999, jestliže byly splněny všechny podmínky* stanovené v § 46 odst. 1 písm. c) a § 47 tehdy platného zákona (tj. znění do 31.1.2006) i § 5 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v tehdy platném znění. *Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními okolnostmi.*

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 1.7.2011*. Rovněž soud připomíná, že důkazní břemeno v přezkumném soudním řízení spočívá na žalobci, tudíž je na něm, aby předložil důkazy prokazující jeho tvrzení (např. úředně ověřené kopie rozhodnutí různých orgánů, dokladů).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. října 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně